

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 11 maja 2023 r.

Poz. 4079

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNIK-I.4131.339.2023 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 27 kwietnia 2023 r.

Rada Gminy Zadzim

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 i 572)

stwierdzam nieważność:

uchwały Nr LVII/327/2023 Rady Gminy Zadzim z dnia 24 marca 2023 r. w sprawie Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Zadzim na rok 2023.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 24 marca 2023 r. Rada Gminy Zadzim podjęła uchwałę Nr LVII/327/2023 w sprawie Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Zadzim na rok 2023. Uchwała ta została doręczona organowi nadzoru w dniu 30 marca 2023 r.

Podjęcie przedmiotowej uchwały budziło wątpliwości organu nadzoru, co spowodowało wszczęcie postępowania nadzorczego i skierowanie do Rady Gminy Zadzim zawiadomienia z dnia 11 kwietnia 2023 r. znak: PNIK-I.4131.339.2023, w którego uzasadnieniu organ przedstawił swoje zastrzeżenia.

Pismem z dnia 14 kwietnia 2023 r. Wójt Gminy Zadzim złożył stosowne wyjaśnienia w sprawie, które jedynie częściowo zostały uznane przez organ nadzoru za wystarczające.

Organ nadzoru przedstawia następujące stanowisko w sprawie.

Podstawę podjęcia uchwały Nr LVII/327/2023 Rady Gminy Zadzim z dnia 24 marca 2023 r. w sprawie Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Zadzim na rok 2023, stanowił art. 11a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 572 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą.

Zgodnie z treścią art. 11a ust. 1 ustawy, rada gminy wypełniając obowiązek, o którym mowa w art. 11 ust. 1, określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Program ten, jak stanowi art. 11a ust. 2 ustawy, obejmuje w szczególności: 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt; 2) opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie; 3) odławianie bezdomnych zwierząt; 4) obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt; 5) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt; 6) usypianie ślepych miotów; 7) wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich; 8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt. Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi zawierać ma również wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków, do czego zobowiązuje art. 11a ust. 5 ustawy. Dodatkowo, program może obejmować plan znakowania zwierząt w gminie (art. 11a ust. 3 ustawy) oraz plan sterylizacji lub kastracji zwierząt w gminie, przy pełnym poszanowaniu praw

właścicieli zwierząt lub innych osób, pod których opieką zwierzęta pozostają (art. 11a ust. 3a ustawy). Powołane wyżej przepisy ustawy określają zagadnienia powierzone gminie do uregulowania w programie opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Ta część programu, o której mowa w art. 11a ust. 2 i 5 ustawy, jest obligatoryjna i nie może zostać przez radę gminy pominięta. Pominięcie takie oznaczać będzie bowiem niewypełnienie delegacji ustawowej, które (tak w orzecznictwie sądowo-administracyjnym, jak i w literaturze przedmiotu) uznawane jest za istotne naruszenie prawa. Uchybienie wymogom zawarcia w uchwale pełnej regulacji, poprzez pominięcie w treści uchwały choćby jednego z elementów obligatoryjnych, skutkuje bezwzględną nieważnością całej uchwały (por. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 9 maja 2012 r., sygn. akt II SA/Gd 120/12, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn. akt IV SA/Wr 567/12, wyrok WSA w Gliwicach z dnia 15 maja 2014 r., sygn. akt II SA/Gl 1777/13). Jednocześnie należy zauważyć, że powołane wyżej przepisy ustawy, poza wskazaniem zagadnień powierzonych gminie do uregulowania w programie, określają również granice kompetencji prawotwórczej, przyznanej w tym zakresie organowi stanowiącemu gminy. Wszelkie regulacje, co do których rada gminy nie posiada upoważnienia ustawowego są sprzeczne z prawem. Postanowienia te naruszają wówczas art. 7 Konstytucji RP, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Powyższa zasada oznacza, że również organ stanowiący gminy, wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Organ nie jest upoważniony do regulowania tego, co już zostało uregulowane, ani też do wychodzenia poza zakres upoważnienia ustawowego (wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 listopada 2015 r., sygn. akt IV SA/Wa 1773/15).

W ocenie organu nadzoru Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie gminy Zadzim na rok 2023 (zwany dalej Programem), stanowiący załącznik do uchwały Nr LVII/327/2023 Rady Gminy Zadzim z dnia 24 marca 2023 r., zawiera postanowienia naruszające obowiązujący porządek prawny w sposób istotny.

Treść § 5 ust. 1 Programu nie wypełnia delegacji ustawowej wskazanej w art. 11a ust. 2 pkt 1 ustawy. Rada postanowiła w nim, że Gmina Zadzim zapewnia miejsca bezdomnym zwierzętom w schronisku, z którym zawarła umowę. Zauważyć należy, że w opisywanym paragrafie, ani w żadnym innym przepisie Programu Rada nie zamieściła informacji o tym, z którym schroniskiem ma podpisaną umowę, a zatem nie wskazała konkretnego schroniska, w którym umieszczane będą bezdomne zwierzęta z terenu Gminy Zadzim. Należy zauważyć, że Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 30 lipca 2019 r., sygn. akt II OSK 1754/18 orzekł: „W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się na „wykonawczy”, konkretny charakter programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi i stąd też taki charakter programu nie będzie zachowany jeśli nie zostaną w nim wskazane konkretne podmioty realizujące te zadania. Niewskazanie danych konkretnego podmiotu uniemożliwia realizację zadań wynikających z programu (por. wyrok NSA z dnia 27 października 2011., sygn. akt II OSK 1667/11)”. Równocześnie, w ocenie organu nadzoru, krótki (roczny) okres obowiązywania programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt w pełni uzasadnia konieczność konkretnego wskazania podmiotów, przy pomocy których gmina w ciągu najbliższego roku będzie realizować zadania nałożone na nią przez ustawę. Dodatkowo, to właśnie program opieki nad zwierzętami bezdomnymi ma stanowić źródło informacji dla mieszkańców Gminy, jak i innych osób, które znajdują się na jej obszarze o podmiotach realizujących poszczególne zadania wynikające z ustawy w zakresie określonym w art. 11a ust. 2 ustawy tj. kto na terenie gminy prowadzi schronisko, gospodarstwo rolne, czy też z jakimi organizacjami lub podmiotami Gmina współpracuje przy wykonywaniu pozostałych zadań programu (zob. wyrok WSA w Krakowie z dnia 9 marca 2018 r., sygn. akt II SA/Kr 179/18). Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że Rada w § 5 ust. 1 Programu nie wypełniła delegacji ustawowej wskazanej w art. 11a ust. 2 pkt 1 ustawy, ponieważ nie zawarła w nim konkretnej informacji o podmiocie, który będzie zapewniał bezdomnym zwierzętom z terenu Gminy Zadzim miejsce w schronisku dla zwierząt.

Nie wypełnia delegacji ustawowej zawartej w art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy treść § 6 Programu, ponieważ w zbyt ogólny sposób reguluje zadanie polegające na sprawowaniu opieki nad kotami wolno żyjącymi. Przepis § 6 Programu pomija całkowicie kwestię obserwacji i liczenia populacji tych zwierząt, nie reguluje zasad zakupu i wydawania karmy społecznym opiekunom oraz zasad, terminów i miejsc dokarmiania kotów wolno żyjących. W tym miejscu trzeba zwrócić uwagę na ugruntowane już orzecznictwo sądowe dotyczące opieki nad kotami wolno żyjącymi, zgodnie z którym brak wskazania konkretnych sposobów działania w zakresie ustalenia miejsc, w których przebywają koty wolno żyjące i częstotliwości ich dokarmiania, brak listy społecznych opiekunów (karmicieli) tych zwierząt, czy też brak zasad zakupu karmy i jej wydawania

społecznym opiekunom tych zwierząt – nie pozwala na uznanie, że rada gminy wypełniła obowiązek nałożony na nią w art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy (zob. wyrok NSA z dnia 30 lipca 2019 r., sygn. akt II OSK 1754/18). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 14 maja 2021 r., sygn. akt II SA/Łd 13/21 orzekł również, że program nie może cechować się dużym stopniem ogólności, lecz powinien zawierać konkretne sposoby działania w zakresie ustalania miejsc, w których przebywają koty wolno żyjące, listę społecznych opiekunów oraz miejsc i częstotliwości dokarmiania zwierząt. Sąd ten podkreślił, że duża zmienność okoliczności, w tym populacji kotów wolno żyjących, miejsc ich legowisk, czy listy społecznych opiekunów dokarmiających koty wolno żyjące, uzasadnia coroczne weryfikowanie programu i dostosowywanie go do aktualnych warunków i potrzeb w tym obszarze działania gminy. W kwestii dotyczącej opieki nad kotami wolno żyjącymi wielokrotnie wypowiedział się również WSA w Łodzi w wyrokach np.: z dnia 25 listopada 2020 r., sygn. akt II SA/Łd 584/20; z dnia 8 stycznia 2021 r., sygn. akt II SA/Łd 700/20; z dnia 17 lutego 2021 r., sygn. akt II SA/Łd 619/20; z dnia 19 lutego 2021 r., sygn. akt 620/20; z dnia 14 maja 2021 r., sygn. akt II SA/Łd 13/21, z dnia 29 września 2021 r., sygn. akt II SA/Łd 494/21). Jak to zostało już wcześniej opisane – krótki okres obowiązywania programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt w pełni uzasadnia konieczność określenia w sposób jednoznaczny metod działania gminy, w celu należytego wypełnienia obowiązków wskazanych w ustawie. Zadaniem Rady jest zatem szczegółowe uregulowanie w Programie kwestii dotyczącej opieki nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie, co nie zostało wykonane przez Radę prawidłowo w § 6 Programu.

Delegacja ustawowa wskazana w art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy nie została wypełniona przez Radę w § 6 ust. 9 Programu. Rada postanowiła bowiem, że w przypadkach wymagających konieczności leczenia kotów wolno żyjących Gmina współpracuje z lekarzem weterynarii na podstawie zawartej umowy. Przepis ten nie precyzuje jednak, z którym konkretnie lekarzem weterynarii Gmina współpracuje w zakresie leczenia kotów wolno żyjących. Jak to zostało opisane wyżej roczny okres obowiązywania programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt w pełni uzasadnia konieczność jednoznacznego wskazania podmiotów, przy pomocy których Gmina w ciągu najbliższego roku będzie realizowała poszczególne zadania nałożone na nią w ustawie. Powierzchnowe i wybiórcze uregulowanie poszczególnych części programu niweczy bowiem podstawowy cel, dla którego program jest uchwalany, a więc ustalenia pewnych kierunków i sposobu wykonywania zadania własnego gminy, jakim jest zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie na terenie gminy (art. 11 ust. 1 ustawy). Obowiązkiem Rady było zatem wskazanie konkretnej lecznicy, lekarza weterynarii, czy gabinetu weterynaryjnego, z którym Gmina podpisała umowę na 2023 rok, poprzez określenie ich nazwy, czy też adresu (zob. wyrok WSA w Łodzi z dnia 15 czerwca 2021 r., sygn. akt II SA/Łd 270/21).

W § 7 ust. 3 Programu Rada postanowiła, że do odławiania bezdomnych zwierząt uprawniony jest podmiot spełniający warunki określone w przepisach odrębnych, na podstawie stosownej umowy zawartej z Gminą. Zauważyć należy, że regulacja ta, ani żaden inny przepis Programu nie precyzuje, z którym konkretnie podmiotem zawarta została umowa w zakresie odławiania bezdomnych zwierząt. Powyższe oznacza, że nie nastąpiło wypełnienie delegacji ustawowej określonej w art. 11a ust. 2 pkt 3 ustawy. Z uwagi na fakt, że Gmina nie wskazała konkretnego schroniska w celu zapewnienia miejsca zwierzętom bezdomnym schronienia, o czym była mowa wyżej, nie wskazała też podmiotu zobowiązanego do odławiania bezdomnych zwierząt – Gmina nie może w konsekwencji realizować zadania własnego polegającego na wyłapywaniu bezdomnych zwierząt, o którym stanowi art. 11 ust. 1 ustawy. Zgodnie bowiem z treścią art. 11 ust. 3 ustawy zabrania się odławiania zwierząt bezdomnych bez zapewnienia im miejsca w schronisku dla zwierząt. W kwestii tej wypowiedziała się WSA w Łodzi w wyroku z dnia 14 maja 2021 r., sygn. akt II SA/Łd 13/21.

Nie stanowi o prawidłowym wypełnieniu delegacji ustawowej określonego w art. 11a ust. 2 pkt 4 ustawy – regulacja § 8 ust. 1 Programu. Rada postanowiła w tym paragrafie, że odłowione bezdomne zwierzęta będą poddawane obowiązkowej sterylizacji albo kastracji w schronisku dla zwierząt. Jak to zostało opisane wyżej, Rada Gminy Zadzim nie zawarła w przepisach Programu informacji, z którym schroniskiem dla zwierząt podpisana została umowa, w związku z czym Rada nie określiła, który konkretnie podmiot wykonywać będzie zabiegi obowiązkowej sterylizacji albo kastracji zwierząt z terenu gminy Zadzim. Informacyjny charakter programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt wymaga od rady gminy jednoznacznego wskazania wszystkich podmiotów, które uczestniczyć będą w realizacji ustawowych obowiązków Gminy wynikających z art. 11 ust. 1 ustawy. Pominięcie wskazania konkretnego podmiotu (schroniska), które wykonywać będzie na zlecenie Gminy zadanie polegające na obowiązkowej sterylizacji albo kastracji zwierząt w schronisku dla zwierząt, stanowi istotne naruszenie prawa.

Regulacja § 9 pkt 1 Programu nie stanowi prawidłowego wypełnienia delegacji ustawowej zawartej w art. 11a ust. 2 pkt 5 ustawy, ponieważ nie wskazuje jednoznacznie, które schronisko będzie realizować obligatoryjne zadanie Programu, jakim jest poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt.

W § 10 ust. 2 Programu Rada postanowiła, że usypianie ślepych miotów będzie realizował lekarz weterynarii na podstawie zawartej umowy w tym zakresie. Przepis ten nie zawiera informacji, który konkretnie lekarz weterynarii będzie dokonywał usypiania ślepych miotów – nie została bowiem wskazana w Programie np. nazwa i adres gabinetu weterynaryjnego wykonującego to zadanie. Powyższy brak stanowi niewypełnienie delegacji ustawowej wynikającej z art. 11a ust. 2 pkt 6 ustawy, skutkujący stwierdzeniem nieważności uchwały w całości.

Rada w § 12 Programu nie wypełniła w sposób prawidłowy delegacji z art. 11a ust. 2 pkt 7 ustawy, ponieważ nie wskazała adresu dodatkowego gospodarstwa rolnego, które będzie zapewniało miejsce dla zwierząt gospodarskich. W sytuacji, gdy zamiarem Gminy jest umieszczanie zwierząt gospodarskich w innym, niż wskazane w § 11 ust. 1 Programu, gospodarstwie rolnym, Rada zobowiązana jest do podania w Programie adresu tego dodatkowego gospodarstwa.

W § 13 ust. 1 Programu Rada postanowiła, że zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt realizować będzie Lecznica. Należy zauważyć, że ani przepis § 13 ust. 1, ani np. § 2 Programu, nie precyzują, z którą lecznicą Gmina zawarła umowę na realizację tego zadania. Wobec powyższego § 13 ust. 1 Programu nie wypełnia delegacji ustawowej określonej w art. 11a ust. 2 pkt 8 ustawy.

Opisane powyżej uchybienia stanowią istotne naruszenie prawa i powodują konieczność wyeliminowania w całości omawianej uchwały z obrotu prawnego.

Jednocześnie zauważyć należy, że postanowienia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie gminy Zadzim na rok 2023, stanowiącego załącznik do uchwały Nr LVII/327/2023 Rady Gminy Zadzim z dnia 24 marca 2023 r., zawierają również istotne naruszenia prawa innego rodzaju.

W § 5 ust. 2 pkt 4 Programu Rada postanowiła, że schronisko dla bezdomnych zwierząt zapewnia zgodnie z umową wykonywanie sterylizacji albo kastracji zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, natomiast w § 5 ust. 2 pkt 7 Programu postanowiono, że schronisko zapewnia utrzymanie zwierząt do momentu ich przekazania, adopcji, śmierci, zwrotu lub uspienia w przypadkach określonych odrębnymi przepisami. Regulacje powyższe odpowiednio w zakresie wyrazów „zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami” i „w przypadkach określonych odrębnymi przepisami” przekraczają granice kompetencji określone w art. 11a ust. 1 i 2 ustawy i naruszają hierarchiczny system źródeł prawa. Należy zwrócić uwagę, że przepis wynikający z aktu prawa miejscowego nie może zastrzegać o stosowaniu ustaw oraz rozporządzeń wykonawczych, wobec których jest hierarchicznie niższy – tego typu zastrzeżenie dopuszczalne jest jedynie w ramach aktów prawnych tego samego rzędu. Powyższe stanowisko potwierdził np. WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 12 sierpnia 2015 r., sygn. akt II SA/Wr 447/15, w którym orzekł, że zawarcie w uchwale zapisu stanowiącego w istocie odesłanie do aktu wyższego rzędu, który w danym przypadku będzie stosowany powoduje sprzeczność w przyjętym w Konstytucji RP hierarchicznym systemem źródeł prawa. Zatem zastosowane przez Radę odesłanie do przepisów prawa obowiązujących w zakresie sterylizacji albo kastracji zwierząt oraz usypiania zwierząt – wykracza poza granice kompetencji zawarte w art. 11a ust. 1 i 2 ustawy. Przypomnieć trzeba, że omawiana uchwała stanowi akt prawa miejscowego co oznacza, że Rada uchwalając przedmiotową uchwałę nie może wykraczać poza granice upoważnienia określonego w ustawie o ochronie zwierząt. Z treści art. 94 Konstytucji RP wynika, że każdy akt prawa miejscowego ma charakter wykonawczy w stosunku do ustaw, a jako taki winien być oparty na ustawie upoważniającej i nie przekraczać zakresu upoważnienia. Zastrzeżenie to odnosi się również do treści § 7 ust. 3 Programu, w którym Rada postanowiła, że do odławiania bezdomnych zwierząt uprawniony jest podmiot spełniający warunki określone w przepisach odrębnych.

Rada Gminy Zadzim w § 6 ust. 5 Programu opisała sytuację, w której następuje wykreślenie opiekuna społecznego z Rejestru Opiekunów Społecznych Gminy Zadzim. W ocenie organu nadzoru postanowienia te nie mieszczą się w granicach upoważnienia zawartego w art. 11a ust. 1 i 2 ustawy i stanowią materię, która może zostać zawarta np. w umowie zawartej z osobą podejmującą się zadania polegającego na opiece nad wolno żyjącymi kotami – nie zaś w uchwale stanowiącej akt prawa miejscowego.

Treść § 7 ust. 5 Programu przekracza granice upoważnienia zawartego w art. 11a ust. 2 pkt 3 ustawy. Rada postanowiła w nim, że wyłapywaniem (odławianiem) będą objęte zwierzęta pozostawione bez opieki, w stosunku do których nie istnieje możliwość ustalenia ich właściciela lub innej osoby, pod której opieką dotychczas pozostawały, a w szczególności chore lub zagrażające życiu, zdrowiu i bezpieczeństwu ludzi. Stosownie natomiast do treści art. 11a ust. 2 pkt 3 ustawy, odławianiu podlegają zwierzęta bezdomne, czyli zwierzęta domowe lub gospodarskie, które uciekły, zabłąkały się lub zostały porzucone przez człowieka, a nie ma możliwości ustalenia ich właściciela lub innej osoby, pod której opieką trwale dotąd pozostawały (art. 4 pkt 16 ustawy). Wskazując w § 7 ust. 5 Programu, jakie zwierzęta objęte są wyłapywaniem Rada przekroczyła zakres przekazanej jej kompetencji i dokonała nieuprawnionej modyfikacji ww. przepisów ustawy.

W § 8 ust. 2 Programu Rada postanowiła, że zabiegi obowiązkowej sterylizacji albo kastracji w schronisku mogą być przeprowadzone wyłącznie przez lekarza weterynarii w odpowiednich warunkach. Regulacja ta w zakresie wyrazów „w odpowiednich warunkach” wykracza poza granice ustawowego upoważnienia z art. 11a ust. 1 i 2 ustawy i narusza Zasady techniki prawodawczej. Stosownie do § 6 w związku z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), przepisy uchwały redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Przepis prawa miejscowego musi być sformułowany w sposób precyzyjny, jasny, czytelny i wyczerpujący. Organ nadzoru w pełni zgadza się ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 6 czerwca 1995 r., sygn. akt SA/Gd 2949/94, zgodnie z którym uchwały podejmowane przez organy samorządowe muszą zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące, uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego. Powyższe zastrzeżenie odnosi się również do treści § 12 Programu, w którym Rada użyła takich nieostrych pojęć jak: „w uzasadnionych przypadkach i sytuacjach losowych”.

Przekracza granice upoważnienia ustawowego zawartego w art. 11a ust. 2 pkt 6 ustawy treść § 13 ust. 2 pkt 2 Programu, w którym Rada postanowiła, że zadania realizowane przez lecznicę polegać będą na usypianiu ślepych miotów – psów i kotów z terenu Gminy. Regulacja powyższa w zakresie wyrazów „psów i kotów” nie mieści się w granicach upoważnienia, ponieważ ustawodawca w art. 11a ust. 2 pkt 6 ustawy nałożył na radę gminy obowiązek uregulowania w Programie kwestii usypiania ślepych miotów – bez jakichkolwiek ograniczeń, czy warunków. Wprowadzone przez Radę ograniczenie tych zabiegów wyłącznie do psów i kotów stanowi istotne naruszenie prawa.

Reasumując, uchwała Nr LVII/327/2023 Rady Gminy Zadzim z dnia 24 marca 2023 r. w sprawie Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Zadzim na rok 2023, w sposób istotny narusza prawo tj.: art. 11a ust. 2 pkt 1 - 8 ustawy o ochronie zwierząt, co skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały w całości.

Stosownie do art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały.

Wobec powyższego wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione i należało orzec jak na wstępie.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

Wojewoda Łódzki

Karol Młynarczyk

Do wiadomości:

Wójt Gminy Zadzim